

[Alfred Jensen.]

at det i den nuværende situation bedst kan gøres derved, at man anvender beløbet til fremme af beskæftigelsen.

Vi har ved tidligere lejlighed stillet forslag om større tilskud til boligbyggeriet; jeg forstår, at også andre partier erkender, at større tilskud må der til, hvis man overhovedet skal realisere de planer om boligbyggeri, der har været tale om fra regeringens side. Jeg ved ikke, hvad det bliver til med forhandlingerne i udvalget; dertil er afstanden mellem udvalget og mit parti for stor; men jeg ved, at selvom man yder større tilskud til byggeriet — tilskud, som måske vil betyde en vis oplussen af byggeriet —, så er der langt igen, inden man får bygget så mange boliger, som man har arbejdskraft og materialer til. Jeg er fuldstændig klar over, hvad jeg tidligere har redegjort for, at det militære byggeri og oprustningen i det hele taget indvirker i allerhøjeste grad på byggesituationen. Men når det er sagt, skal det også siges, at hvis man i den nuværende situation ville ofre boligbyggeriet mere opmærksomhed og flere penge, kunne der bygges mere, end der bliver bygget i øjeblikket, og end der vil blive bygget — det har jeg lov at sige — efter de forslag, der bliver resultatet af den udvalgsbehandling, der foretages af boligministerens forslag vedrørende ændringer i boligstøttelovgivningen.

Det er ud fra disse betragtninger, mit parti foreslår, at tillægsindkomstskaatens provenu skal anvendes til boligbyggeri. Vi foreslår, at det skal bruges til en begyndende sanering af de utidssvarende og usunde boligkvarterer. Det nævnes ikke, hvilke boligkvarterer der tænkes på, men enhver her i salen ved, at man ikke alene i København, men også i en række provinsbyer har boligkvarterer af en sådan beskaffenhed, at de hurtigst muligt burde saneres. Det er vist også almindeligt kendt, at når man ikke kommer i gang dermed, skyldes det i meget høj grad, at der skal skaffes pengemidler dertil. Da man diskuterede saneringen af de usunde kvarterer på Vesterbro, udtalte det ærede medlem hr. Ingvard Dahl, at hvis man tænkte på en sådan sanering, måtte der opkræves en ekstra skat. Her er der nu 27 mill. kr., som kan anvendes til en sådan sanering. Jeg indrømmer, at det forslår ikke så særlig meget, når man tager det store saneringsbehov i betragtning. Dog vil 27 mill. kr. plus de lån, som gives gennem kredit- og hypotekforeninger, betyde, at man kan gå i gang med at bygge over 1000 erstatningslejligheder, enten man så

vil opføre dem her i København eller i provinsen; det er jo ret ligegyldigt. Derfor foreslår vi, at lovens provenu anvendes på denne måde.

I vort ændringsforslag har vi endvidere skrevet, at de nærmere regler for pengenes anvendelse skal fastsættes ved særlig lov. Det er jo givet, at med de kår, vi arbejder under her, vil det ikke være muligt i tal eller i bemærkninger at komme tilstrækkeligt ind på disse problemer ved denne behandling; derfor er vi nødt til at gå denne vej.

Jeg skal anbefale, at man vedtager vort ændringsforslag. Sker dette, vil mit parti kunne stemme for loven om tillægsindkomstskaat, men opretholdes forslaget i den form, det nu har, vil mit parti stemme imod.

Endelig vil jeg gerne for det fjerde fremsætte et par udtalelser om den fælleskommunale udligningsfond. Her gjorde jeg som bekendt nogle kritiske bemærkninger, da lovforslaget var til første behandling, og jeg tilsluttede mig de tanker, som det ærede medlem hr. Kai Jensen fremsatte dels om at skære nogle af bundgrupperne bort og dels om at anvende noget af provenuet til hjælp for kommunerne. Nu ser jeg, at man har taget hensyn til det ærede medlems ønsker og ændret ved bundgrænserne i denne beskatning, og det kan man naturligvis kun hilse med tilfredshed, fordi det jo er et skridt i den rigtige retning. Men jeg må nok sige, at det kun er et enkelt skridt, endda et såre beskedent skridt. Man skal jo nemlig gøre sig klart, at selvom man foretager en sådan afskæring af de nederste grupper af skatteydere, er der alligevel mange tusinder, der kommer til at betale mere i skat i år, end de gjorde i fjor, og dernæst findes der jo hele gruppen af skatteydere, som betaler denne skat, der kommer til at betale mere, end man havde tænkt sig, da man gennemførte denne lempelse for et par år siden. Da opkrævedes som bekendt den fælleskommunale skat kun med 85 pct. Jeg havde ventet, at man ved dette lovforslags første behandling ville have hørt det ærede medlem hr. H. C. Hansen heroppe på talerstolen rase mod en opkrævning af denne skat med 100 pct., men jeg forstår, at den stemning, der besjælede det ærede medlem for et år siden, har forladt ham. Han har affundet sig med, at denne skat opkræves med 100 pct. Det har mit parti derimod ikke. Vi kunne lige så vel her som ved udskrivningsloven ønske, at man fik foretaget en yderligere nedskæring af beskatningen på de små indkomster, men vi er i samme uheldige situation som